

"אני גיטרה – הרוח מנגן עלי"

יהושע בן מאיר נולד 18.10.1947 בן לשולמית ומאיר (ז"ל),
אח לישי, אב לילדיו יותם ואריאל שאמם אתי וילדיו אדם וגל שאמם מריה:

יד-זהב
חיוך מבויש
מוח מבריק
צימאון ליידע
מקוריות
חברות וידידות בגובה עיניים
צניעות
אדם של יופי פנימי שזור בקשיים
אהוב הבנות והתמודדויות לא פשוטות
איש רעים להתרועע
ובו בזמן – זוהרת בו בדידות.
אדם לא פשוט – עם הרבה פשטות
נחל שזרם בים החיים
ע"פ בחירתו – לטוב ולרע
לא מתלונן –
לא מתנשא...
מתקרב, מתרחק
לפי רצונו, הרגשתו, מחשבותיו
לא תמיד מובן לעצמו
לא תמיד מובן לסביבה
אבל - הולך בדרכו –
ועושה כעולה על רוחו.
אדם שיש בו נדיבות וחסד
שיודע מה הם צימאון וחסך.
שואף לנצח – מוכן להפסיד
מהמר לפעמים –
אך מעל לכל נשמה לא יהירה
שעל-אף קשיים רבים –
קורנת אור בדרכה.
בן אדם עם יחוד –
עיניים כחולות, שער זהב
אוהב ואהוב בדרכו – לנשותיו וילדיו
-ובזמן אחרון
לעת מכאוב וקריסת הגוף
כל מי שבקרבתו ולידו
נדהם
מעוז הרוח, גבורת הנפש
והאהבה לחיים – על סף הדלון.

יהושע –
בן אדם
חבר וידיד
אב צעיר ומבוגר
נשמה שמכירה צער ויסורים
ומיחלת לאהבה,
איש רעים להתרועע,
צפור נודדת על גג
עיניים של ים
ספינתך הגיעה לנמל
שממנו אין חזרה.
שמחה למי שהכיר אותך
וצער למי שאבד אותך.
לעת פרידה –
היה שלום – נוח בשלום על משכבך.
דברים של רון קוגלמן על הקבר.

יהושע כחבר

נולדנו לאותה מסגרת, חוינו את אותן חוויות של צמיחה ובגרות. כך שהיו לי מספיק כלים ללמוד אותך, להכיר אותך, לאהוב אותך ולסמוך עליך כעל חבר אמיתי. חבר שהושיט כתף ככל שהזדקקנו, שניצל את ידי הזהב שלו למכלול של תיקונים הרכבות והתקנות, חבר ששיתף את מקורביו בהתלבטויות שלו, חבר שדיבר בגובה עיניים.

יהושע היה שותף בכיר במכלול מעשי הקונדס שביצענו, היה מורה נבוכים בנושא המין שמנגד, חבר שהסביר את החיים מהצד האחר הבלתי פורמלי. עם הזמן, לאחר שהתחנת עם אתי ועזבת, התרופף קצת הקשר, אך כאשר חזרת עם מריה, כאילו כלום, אותו יהושע רק הרבה יותר בוגר ועם משא הרבה יותר כבד של ניסיון חיים. למרות הגיחות שלך החוצה ראית תמיד את מעין כבית וציינת פעמים רבות ששורשים קשה לעקור, למרות שפה ושם נכרתים מספר ענפים. ואז בא הנורא מכל, ותפסה אותך המחלה הארורה הזו, אך לא ויתרת וברוח העקשנות והאופטימיות שלך עוד דיברנו על טיול משותף לפריז...

"יו-יו" השארת מאחוריך את אמא שולמית, את אחיך ישי ואיב ובני משפחתם ובעיקר את ארבעת ילדיך: יותם, אריאל, אדם וגל. קבלו את תנחומינו ביום עצוב שכזה.

חבר היה הזק שם למעלה. שמור על אותו חיוך מבויש ועל אותה אופטימיות, ותדע שהשארת חברים שנולדו איתך לאותה מסגרת, צמחו וחוו איתך את אותן החוויות ושומרים בלב טונות של אהבה וגעגועים.

היה שלום

מאיתנו

רפי ורון

כיתת "זמיר"

דברים של רפי גל על הקבר